

Sygn. akt III Cz 1149/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Pacześniowska

SO Tomasz Tatarczyk

SO Andrzej Dyrda (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko L. C.

o podwyższenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju

z dnia 28 maja 2014 r., sygn. akt III RC 195/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda SSO Danuta Pacześniowska SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Cz 1149/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju postanowieniem z dnia 28 maja 2014r. oddalił wniosek pozwanego L. C. o wyłączenie Sędziego Sądu Rejonowego w Jastrzębiu - Zdroju U. O. od rozpoznania sprawy z powództwa małoletniego P. K. działającego przez matkę M. K. przeciwko L. C. o podwyższenie alimentów, uznając że nie wystąpiły przesłanki określone w art. 48 i 49 k.p.c.

Orzeczenie to zaskarżył pozwany wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania zarzucając przy tym niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych polegających na naruszeniu zasad postępowania określonych w k.p.c., a dotyczących wyłączenia sędziego z dalszego prowadzenia sprawy i przeniesienia sprawy do rozpoznania przez inny Sąd Rejonowy, wskazując, że rozpoznanie wniosku było mechaniczne, niewnikające w meritum uzasadnionego wniosku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie pozwany domagał się wyłączenia sędziego na podstawie art. 49 k.p.c., stosownie do którego, sędzia podlega wyłączeniu ze składu sędziowskiego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Zwrócić należy uwagę, że samo subiektywne przeświadczenie o istnieniu okoliczności uzasadniających wyłączenie sędziego, nie są dla sądu wiążące. Jak wskazał Europejski Trybunał Praw Człowieka z dnia 22 listopada 2011r. ((...) v. Malta ((...)), o istnieniu bezstronności dla celów art. 6 ust. 1 Konwencji należy rozstrzygać w oparciu o kryterium obiektywne, w którym należy mieć na względzie osobiste przekonania i zachowanie konkretnego sędziego, to jest w oparciu o okoliczność, czy sędzia żywił jakieś osobiste uprzedzenia lub był stronnicy w danej sprawie; a także zgodnie z kryterium obiektywnym, czyli w oparciu o dokonanie oceny, czy sam sąd, a między innymi jego skład, dawał wystarczające gwarancje, by wykluczyć jakiegokolwiek uprawnione wątpliwości w odniesieniu do jego bezstronności.

Pozwany wątpliwości co do bezstronności sędziego, wywodził z faktu naruszenia art. 207 § 1 k.p.c. zgodnie z którym, pozwany może przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę wnieść odpowiedź na pozew. Tymczasem, jak wynika z akt sprawy, Sąd prawidłowo zastosował art. 206 § 2 k.p.c., w związku z czym pozwany miał możliwość skorzystania z prawa określonego art. 207 § 1 k.p.c.

W tym miejscu należy wskazać, że okoliczność, że sędzia reprezentuje pogląd prawny niekorzystny dla strony, nie stanowi podstawy wyłączenia go w świetle art. 49 k.p.c., co stwierdził Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 20 lutego lutego 1976r. .II CZ 8/1976). Również zarzuty, iż sędzia dopuścił się naruszenia obowiązującego prawa, nie mogą uzasadniać wniosku o wyłączenie sędziego na podstawie art. 49 k.p.c. (porównaj postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNP 1997, Nr 24, poz. 502).

Nadto w piśmie datowanym na 28 kwietnia 2014r. wskazał na okoliczności „koneksji” strony powodowej z sędziami Sądu Rejonowego, z tym wskazaną powyżej SSR U. O.. Pomimo, iż zgodnie z art. 52 § 2 k.p.c., rozpoznanie wniosku, następuje po złożeniu wyjaśnienia przez sędziego, którego wniosek dotyczy, to jednak w niniejszym przypadku, brak tego oświadczenia nie świadczył o naruszeniu proceduralnym, co pozwany poczytywał jako działanie „mechaniczne, niewnikające w meritum uzasadnionego wniosku”. Zwrócić należy uwagę, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego było zasadne z tego powodu, że SSR U. O. nie jest sędzią rozpoznającym daną sprawę, co jednoznacznie wynika z brzmienia art. 49 k.p.c. Tym samym, oddalenie wniosku, jako całkowicie chybionego (wobec tego, że wskazana przez pozwanego sędzia nie był referentem w danej sprawie), było podyktowane również prawidłowym zastosowaniem przez sąd dyrektywy wskazanej w art. 6 § 1 k.p.c., a więc przeciwdziałaniu przewlekaniu postępowania.

Wobec powyższego należało uznać, iż zażalenie pozwanego jest bezzasadne i z tej przyczyny podlegało oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda SSO Danuta Pacześniowska SSO Tomasz Tataarczyk